

манина петолирка дап — тръгна след жетварките и на всяка жълтица на челото залепи, спомен от първи сноп да имат да тегне житото като жълтица.

Жетварките снеха жълтици, от чело, превързаха ги в кърпи и още по радостни песен поеха.

Извършили обряда на първия ден от жетва Исмаил бег и Горан Горнака се качиха на коне нивите да заобиколят.

Жлътналите ниви под наклонените лъчи на утренното слънце се стеляха като позлатени. Натегналите от плод класове не можаха да изправят върши да се порадват на топлото слънце, а като невястя пред свекар навели чела мълчаливо чакат часът на жетва. Те сякаш чувствуват, че сж чедо на труд и пот и чакат да бъдат занесени на харман за да извикат радост на грижлив стопанин, да възмездят туд и грижи.

Бегът и драгоманинът обиколиха едната страна, поеха на друга и на височка падина отседнаха коне за отдих.

Конете запасоха по синора; а двамата сжпътници произлегли са на земята, запушиха цигара.

Исмаил бег пушеше и жадно разхождаше поглед по ниви.

— Хубава е земята, — продума бега, — не мога да се наситя. Земята и жената сж най хубавите неща на света.

Горан Горнака само го погледна, очаквайки още нещо да чуе.

— Жената е радостта на мъжа; земята неговата подкрепа. Който умее да стопанисва земята, три пъти по голема ще е радостта му от жената. А мъжа е пратиника на Аллаха да нарежда земята и да се радва на жената.

— Само да е човек винаги млад, — добави Горнака с потайна мъка.

— Защо да е тжй, Горан ага.

— Мила е младостта.

То се знай, ама и старините си имат хубост, Ей сега аз като гледам тия млади и хубави жетварки, като слушам техните песни, да ти кажа ли: радвам се, радвам се като дете. И кой знае как: по-ми се харесват от младини. На младини аз бех вжлк... Гладен вжлк, ако щеш: а виждал ли си гладен човек? Той яде и не може ти каза кое е по вкусно. Сега аз не сжм гладника. Гледам, радвам се от нещо, което